

LỜI TÌNH KHÔNG DÁM NGỎ

*Anh có biết, buổi đầu ta gặp gỡ
Một chút gì xao xuyến thoảng qua tim
Như dư hương của lửa tuổi thân tiên
Như ánh lửa trong đêm trăng huyền thoại
Em vẫn hiểu, nói điều này rất ngại
Hai mươi năm tình ái đã hững hờ
Bóng nguyệt tàn em cũng dứt đường tơ
Làm kiếp kén, kiếp tầm mơ phận mỏng..
Được bình yên trong biển đời bão sóng
Đếm thời gian lặng lẽ tựa bóng câu
Chia cùng em, chia nửa cuộc tình sâu
Thế cũng đủ...mơ làm chi hoa gấm ?
Anh nhìn em, đôi mắt buồn sâu thẳm
Khiến tim em như chùng nặng xót xa
Tận đáy lòng đang trối khúc hoan ca
Muốn ôm cả vầng trăng đang mờ tỏ..
Khổ cho anh...lời tình không dám ngỏ
Chỉ nhìn nhau nào có đủ đâu anh ?
Nếu đã yêu, anh phải thật chân thành
Phải mạnh bước dù chông gai chận lối
Em vẫn là em, ngộ sâu tâm tối
Đường thênh thang nhưng hẹp bước em đi
Mấy bề dâu em còn được những gì ?
Tìm chẳng thấy, nên tìm hồng...bỏ ngỏ*

NGUYỄN PHAN NGỌC AN

Lời tình anh đã ngỏ

Phút đầu tiên khi đôi ta gặp gỡ
Trong mắt trong xao xuyên loạn nhịp tim
Mối tình cuối hay chuyện tình đầu tiên
Vẫn là nhịp tim yêu cùng giai thoại
Bướm ngẩn ngơ lượn vườn đào còn ngại
Gió đông sang, quên hết chuyện ơ hờ
Cung đàn tình ta nối lại dây tơ
Đừng gảy khúc "kiếp hồng nhan" phận mống
Đàn nối dây, cung buồn trôi theo sóng
Bản nhạc đời âm hưởng tựa vó câu
Gởi theo trăng sương gió giấc mơ sầu
Khởi hành thôi, xuôi dòng sông hoa gấm
Nắng bình minh đang đợi phương trời thắm
Lấp lánh thuyền uồn khúc dưới xứ xa
Đàn gieo cung đang dạo khúc tình ca
Trăng lên cao, sao khuya mờ trăng tỏ
Chỉ trăng thề, lời tình tôi sẽ ngỏ
" Anh yêu Em " và " Em cũng yêu Anh "
Thật ngọt ngào ôi giọng nói chân thành
Từ đêm đó thuyền đời ta chung lối
Đổ bến tình, ngưng ngừng trăng soi tối
Trăng ngủ say, hồn theo mộng bay đi
" Giấc trăng mơ em mộng ước được gì ?"
" Hỏi em chi ' Lời tình anh đã ngỏ ' "

Long Hương
Đêm trăng Thu .

